

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur de monstris agendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Christianas virgines, ne dispendium virginitatis paterentur, martyrium oppetere maluisse, nefas esse clamantes, hominis cuiuscumque iungi consortio Christo semel desponsatas. Hic fructus nascitur ex infanti matrimonij consideratione, castitas, virginitas, sanctitas, gloria Agnum quocumque ierit sequentium. Carnis concupiscentia atatis officia defendit, decoris messem requirit, gaudet de contumelia sua: dicit virum necessarium sexui, ut auctoritatis & solatij causa, vel ut à malis rumoribus tuta sit. Et in aduersus consilia hæc eius adhibe sororum nostrarum exempla, quarum nomina penes Dominum, qua nulla forma vel atatis occasione preste, maritis sanctitatem anteponunt: malunt enim Deo nubere. Deo speciosa, Deo sunt puella: cum illo viuunt, cum illo sermocinantur: illum diebus & noctibus tractant: orationes suas velut doctes Domino assignant: ab eodem dignationem velut munera maritalia quotiescunque desiderant, consequuntur. Sic æternum sibi bonum Domini occupauerunt, ac iam in terris non nubendo, de familia Angelica deputantur.

Tertull. lib. 1.
ad Vxorcm.

C A P V T XLVII.

Quid, & quàm varia sint Monstra? Et num ea etiam in omnibus Mundi partibus reperiantur?

Mundum & Mundi inquilinos non morum duntaxat, sed nonnulli ipsius etiam naturæ errores videntur contaminare. Quod num ita sit, & quo Numinis iudicio fiat, paulò est à nobis examinatiùs inquirendum. Inter hos autem errores, potissimè sunt *Monstra & Monstrosa*, quæ sine diuina voluntate non accidunt, atque ipsa raritate sua nos inuitant ad meditandum, rapiuntq; ad sapientissimi Gubernatoris Mundi æquissimam prouidentiam, cum maxima admiratione contemplandam. Quò digitum intendit regius Psalles, cum ait: *Venite, & videte opera Domini, qua posuit prodigia super terram.* Et alio loco: *Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius. Cantate ei, & Psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius.* Non erit

1
Psal. 45. 9.
1 Paral. 16. 8.
Psal. 104. 1.

Kkkk 2 Hæc

hæc Agathonia cantio, quæ sola argumenti suavitate permulceat; sed vtiliter iucundam disputationem propinabit.

II.

Monstrum autem Grammaticis, quòd aliquid significando monstret, dictum, etsi aliqui inter animantia, siue homines, siue bruta, *Portentum* verò in rebus inanimatis duntaxat aiunt reperiri; parum tamen refert, de vtris id nomen vsurpes. Potest enim æquè aliquid in cælo, elementis, lapidibus aut metallis monstrari, ac in hominibus aut brutis portendi. Est igitur *Monstrum* vniuersim aliquid prater naturam editum, aut procreatum: vel, vt in scholis loquuntur, est effectum naturæ, qui deniat à recta consuetudine, secundum speciem, dispositione. Itaque quò magis deniat, magis est monstrum; & prodigij mensura, est erroris magnitudo. Sic

Iuuenal. Satyr. 2.

Scilicet horreres, maioraq; monstra putares,

Si mulier vitulum, vel si bos ederet agnum.

Herodot. l. 1.

Sic monstrum dictum est, quando Meles Sardium rex sustulit ex pellice leonem, homo illius parens, qui filius esse non potuit. Quamuis enim neque vitulus alioqui, neque agnus, neque leo est *monstrum*, si primum vacca, alterum ovis, tertium leæna pariat; partus tamen isti, quando à progenitoribus suis in totum discrepant, in totum sunt *monstra*, quia in totum deniant à recta consuetudine, secundum speciem, dispositione. Ne autem in naturæ historia, Poëtica duntaxat autoritate, aut exemplo confictio niti videamur, testantur fide digni scriptores, aliquid simile euenisse. Nam ex muliere vitulum natum affirmat Isidorus. Idem affirmant alij factum apud Iudeos. Fertur enim,

Isidor. lib. 11.

Origin. Nipheph. l. 3. c. 4.

hist. Eccl. &

Ioseph. lib. 7.

de bell. Iud.

cap. 12.

pro maximo vtrique monstro *habitum*, peperisse. Quanquam autem res ita se habeat, vulgò tamen magis *monstra* esse putantur, quæ non in totum, sed in partibus solùm diuersarum naturarum mixturâ à specie deerrant, vt puer capite aricino,

Aristot. lib. 4.

de generat.

animal. c. 3.

A. Gellius

noct. Artic.

lib. 9. cap. 4.

Vide & Plin.

vitulus humano, ovis bubulo, equus asinino, nati, teste Aristotele; & Arimaspi, qui, ritu Cyclopi Homerici, vnum oculum in fronte gerunt; itemque qui sine ceruicibus oculos habent in humeris, vt recenset Gellius; & qui caninis capitibus, pro humana voce, latratum edunt: aut qui magis sunt vari-

gati